

In 2017 heb ik voor de nieuwbouw van de vrouwenopvang van Stichting Het Kopland in Groningen een totaalontwerp gemaakt voor de afwerking, verlichting en het interieur. Door aan de binnenzijde van het pand te reageren op de kleurtoepassing van buiten en in het ontwerp te reageren op de architectuur, is de verbinding tussen die twee een feit. Een pand met op de begane grond kantoren, kind-hulpverleningsruimten en op de eerste verdieping 16 appartementen en collectieve ruimten voor vrouwen en kinderen die in een crisissituatie verkeren. Op de tweede en derde verdieping bevinden zich 22 woningen voor vrouwen en kinderen die hier verblijven in een begeleid-wonen concept.

De kosten voor het interieur zijn grotendeels bijeen gebracht door sponsors. Tijdens het ontwerpproces is altijd vastgehouden aan de keuze voor kwaliteit en duurzaamheid.

Ik bedacht, toen ik begon met het ontwerp, dat als je huis en haard verlaat omdat het thuis niet langer veilig is, hoe fijn het dan zou zijn om samen met je kinderen in een warme omgeving terecht te komen. In een interieur dat je omarmt en na alle hectiek vooral rust uitstraalt. Een evenwichtige omgeving qua indeling, verlichting, interieur, materiaalkeuze, duurzaamheid en kleurgebruik. Kortom, die je helpt om op te laden en om uiteindelijk weer op eigen kracht verder te gaan.

De boeken op de wanden symboliseren de geschiedenis van de vrouwen en de kinderen, een geschiedenis die je levenslang meeneemt, waar je ook gaat of staat. De kleurrijke foto's in het huisje met de schuine daken, een ontmoetingsplek op de eerste verdieping, laten zien dat er multicultureel ontmoet en gekookt wordt.

Kinderen hebben een belangrijke plaats in de opvang. De knikkers op de muur zijn een metafoor voor de uniciteit van elk kind. Net als een knikker is er niet één gelijk en ze fonkelen in het licht.

Ook heb ik de ruim 170 jaar geschiedenis van het voormalige pand van de vrouwenopvang, midden in het centrum van de stad Groningen, meegenomen naar het nieuwe pand. Wandvullende foto's van de toenmalige directrice en bewoners uit de jaren '50 zijn te zien in de centrale hal, evenals het oude kasboek van weleer in een van de ontmoetingsruimten.

Het pand is op 8 maart jl. op internationale vrouwendag in het bijzijn van o.a. Lilianne Ploumen (tweede kamerlid) en Margrite Kalverboer (kinderombudsvrouw) officieel geopend onder het motto 'Streven naar een geweldloze generatie'. Mooi wanneer dit pand hier een klein steentje aan zou kunnen bijdragen.